

LXVIII.

Betænkning

over

Forflag til Lov om offentlige Politifagers Afgørelse gennem Vedtagelse for Politivirigheden i Kjøbenhavn.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 18de Marts 1899.)

Det foreliggende Lovforflag blev fremsat i Landstinget den 6te Oktober 1897, med nogen Omændring vedtaget af Landstinget den 2den Marts 1898, forhandlet til 1ste Behandling i Folketinget den 7de f. M. og derpaa sendt i Udvalg, fra hvilket en kort Beretning fremkom ved Rigsdagssamlingens snart paafølgende Slutning. I indværende Samling er det fremsat i Folketinget.

Som det udtales i de det oprindelige Lovforflag ledsagende Bemærkninger, er dets Fremsettelse foranlediget ved de utilfredsstillende Forhold, hvorunder den offentlige Politiret i Kjøbenhavn arbejder, efter at Sagernes Antal for denne Ret er steget til over 20,000 om Aaret.

For at mindste Rettens Arbejde har man da ønsket at indskrænke Retsjagernes Tal, og dette har man da søgt at opnaa ved at give Lejlighed til, at mindre Sager afgøres udenretlig.

Dette vilde nu ogsaa kunne billiges, i Fald den dertil foreslaaede Fremgangsmaade i det hele fandtes ubetænkelig. Men naar det til det angivne Djemed er foreslaaet, at Politidirektøren i Kjøbenhavn i de Til-

fælde, hvor han antager, at Forseelsen ikke egner sig til højere Straf end en Bøde af ikke over 40 Kr., skal kunne tilbyde sigtede at afgøre Sagen med en Bøde (og at der til Besørgelse af disse ny Politiforretninger skal oprettes 2 Fuldmægtigpladser og 1 Assistentplads, som lønnes af Bøderne), da har der rejst sig forskellige Betænkeligheder herimod.

Nævnlig er der næret Frygt for at skabe Ulemper for Kjøbenhavns Befolkning og Oidium for Kjøbenhavns Politi ved denne overordentlige Udvidelse af Politiets Virksomhed.

Man har i den Henseende ikke følt sig berøiget ved Henvisningen til Norges Eksempel. Thi dels har „Forelægs“-Instituttet der et andet procesuelt Grundlag end det danske, dels kende de norske Rettergangslove ikke til den vilkaarlige Myndighed for Politiet, som det foreliggende Lovforflag vil tillægge dette, idet Politiet ifølge Lovforflaget skal have Myndighed til efter egen Opfattelse at afgøre, hvornaar der — inden for den nævnte Bødegrenselse — skal tilbydes sigtede en udenretlig Afgørelse, og hvornaar dette ikke skal ske.